

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy – Wykładnia art. 32 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18) – Kontrole na miejscu związane z jednorazowymi wnioskami dotyczącymi systemu jednolitej płatności obszarowej – Teledetekcja – Właściwy organ, który na podstawie zdjęć lotniczych stwierdził nieprawidłowość deklaracji rolnika dotyczącej wniosku o pomoc

Sentencja

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 972/2007 z dnia 20 sierpnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że jeżeli automatyczne kontrole krzyżowe mające na celu zweryfikowanie kwalifikowalności do pomocy działek zadeklarowanych we wniosku rolnika o płatność jednolitą są ze względu na aktualizację systemu identyfikacji działek rolnych uzupełniane weryfikacją na podstawie nowych zdjęć lotniczych prowadzącą do stwierdzenia nieprawidłowości w deklaracji tegoż rolnika, to właściwy organ nie jest zobowiązany do przeprowadzenia inspekcji terenowej, lecz dysponuje, zgodnie z art. 24 ust. 2 tego rozporządzenia, uprawnieniami dyskrecjonalnymi w odniesieniu do środków, które w konsekwencji należy przyjąć. W szczególności organ ten nie może być zobowiązany do przeprowadzenia pomiaru na terenie danych działek, jeżeli nie ma on wątpliwości co do danych pomiarowych, które zaczerpnął z dostępnych mu zdjęć lotniczych.

(¹) Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – Sintax Trading OÜ przeciwko Maksu- ja Tolliameti

(Sprawa C-583/12) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1383/2003 — Środki mające na celu niedopuszczenie do wprowadzania do obrotu towarów podrabianych i towarów pirackich — Artykuł 13 ust. 1 — Właściwość organów celnych w zakresie ustalenia naruszenia prawa własności intelektualnej]

(2014/C 175/10)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sintax Trading OÜ

Strona pozwana: Maksu- ja Tolliameti

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Riigikohus – Wykładnia art. 13 ust. 1 i art. 17 oraz motywów pierwszego, drugiego i trzeciego rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 196, s. 7) – Środki mające na celu niedopuszczenie do wprowadzania do obrotu towarów podrabianych i towarów pirackich – Postępowanie mające na celu ustalenie, czy doszło do naruszenia prawa własności intelektualnej – Właściwość organów celnych w zakresie ustalenia naruszenia prawa własności intelektualnej – Przysługujące organom celnym uprawnienie do wszczęcia z urzędu postępowania mającego na celu ustalenie, czy doszło do naruszenia prawa własności intelektualnej, bez konieczności wszczęcia takiego postępowania przez właściciela tego prawa

Sentencja

Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on, aby organy celne wobec braku jakiegokolwiek wniosku właściciela prawa własności intelektualnej same wszczęły i prowadziły postępowanie, o którym mowa w tym przepisie, pod warunkiem że decyzje przyjęte w tej dziedzinie przez te organy mogą być przedmiotem odwołania, zapewniając ochronę praw jednostek wynikających z prawa Unii, a w szczególności z tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 23.2.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Ehrmann AG przeciwko Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Sprawa C-609/12) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Informowanie i ochrona konsumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 — Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne dotyczące żywności — Etykietowanie i prezentacja środków spożywczych — Artykuł 10 ust. 2 — Stosowanie w czasie — Artykuł 28 ust. 5 i 6 — Środki przejściowe]

(2014/C 175/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ehrmann AG

Strona pozwana: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Bundesgerichtshof – Wykładnia art. 10 ust. 1 i 2, art. 28 ust. 5, a także art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9), zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (Dz.U. L 37, s. 16) – Oświadczenia zdrowotne – Warunki szczególne – Czasowy zakres stosowania

Sentencja

Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że obowiązki informacyjne przewidziane w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia w odniesieniu do oświadczeń zdrowotnych, które nie były zakazane na podstawie art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia w związku z jego art. 28 ust. 5 i 6, obowiązywały już w 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 6.4.2013.